

t" frampå ma-
nte ens stanna
tningen. Tack
våtskekompas-
sta en blick på
ontrollera rikt-
svärd och någ-
tid sedan till-
len, bl. a. i så
endast såg en
jr sig.

otografering i
underlåta att
xöms artikel i
verkligen en
r att komma
kanske aldrig

betona vikten
c de stillastå-
fotograferade
till den milda
känna igen
otiv äro långt
Ni stillastå-
närbilder av
ga eller mera
rma ha kom-
nen det finns
skulle vara

iktionalistisk
agen av en
kulle Ni ha
r fotografi-
den!

Sunde.

lar
f

rade förra
å ett trev-
t.

hörsammat
leden, var-
7 startade.
l tanke på
dagar och
mel, fanns
3 med sol
n ställdes
jö gamla
örbi Hyss-
mot Lyg-
fällingsjö
t verkligt
kte ned i
i bussen
t, att de
omna in
og emel-
löst för-
molnen,

Björke-
om går i
beslutat
ungefär
ssen var
r första
1, förste
en lapp
Skulle
i träffa
din sis-
gav sig
stanna-
örsvann

ygngens
i lands-
därför
er om-
erräng-
ro sä-
ste jag
g full-
varje
Djupa
ge si-
en och
n där
skägg
trä-
ystna-
iet av
g mig
n så-
ringas
hälf-
gick

Nippons söner på skidor av körsbärsträ

Resebrev från SIGGE BERGMAN

Slutet på Slalombanan i St. Moritz, väl avgränsad av låga snövallar. En dam har just passerat den svåra stämkorridoren. Svenska flaggan vajar vid målet.

Det är nu visserligen tre veckor sedan vi lämnade S:t Moritz, men kvar står dock länge minnet av de underbara soldagarna där och de intressanta F. I. S.-tävlingarna. S:t Moritz hade rustat sig till fest för att värdigt kunna mottaga den invasion av främlingar, som i form av tävlande eller åskådare samlats från snart sagt hela världen. Redan vid stationen möttes man av en fanborg representerande samtliga deltagande nationer, och varhelst man sedan gick fram på gator eller i restauranger, så lyste det officiella F.I.S.-märket emot en eller fångades blicken av flaggor, vimplar och guirlander. F.I.S.-märket — S:t Moritz-solen — var verkligen väl valt, ty varje dag strålade denna härliga sol från en blå himmel, satte spår efter sig i allas anleten likaväl som den stämde en och var till fest. Bara denna värmande S:t Moritz-sol var tillräckligt för att hos oss nordbor ej i första taget utplåna minnet av F.I.S.-dagarna 1934.

De rena tävlingsarrangemangen voro lyckade och lända organisationskommittén, där den i Sverige kände dr Walter Amstutz hade att bära den tyngsta bördan, till heder. Kaptenen i varje nationslag fick en nyckel till ett postfack, däri dagligen tryckta meddelanden funnos att hämta med noggranna instruktioner för de tävlande. Dessa hade allihanda ekonomiska fördelar under uppehållet i S:t Moritz, bl. a. fria resor på bergbanorna för att giva tillfälle till största möjliga träning.

De båda tävlingsbanorna för Abfarth

dock genom mera civiliserade trakter och tankarna återvände till verkligheten.

Till samlingsplatsen anlände pojkar på utsatt tid, en eller i sällskap och när de träffades vid lägerelden var snart det berömda "orienteringssnacket" i full gång.

Talmanen samlade med ett litet anförande skogskarlarerna kring lägerbrasan, där mötets ceremonier genomgingos med fart och precision. Bland annat dubbades fyra träskluffare till medlemmar i den förnämliga klubben.

Då klockan närmade sig fyraslaget, äntrades åter bussen för färden mot hemmet. Resan utmed Lyngens södra strand och över den omtalade Fjärås bräcka är säkerligen en bland de vackraste resor man kan göra. Fjärås bräcka, som ligger vid Lyngens västra ända, bildar en naturlig fördämning mellan sjön och det nedanför liggande slättlandet. Utan denna rullstensås hade säkerligen Lyngnen haft ett annat utseende, då nivåskillnaden mellan havet och sjön är 15 meter. På "bräckans" rygg ser man i väster havet och i öster tvåmilasjön Lyngnen. Tyvärr rullade bussen alldeles för fort förbi dessa ståtliga naturscenerier ned mot stora landsvägen till Kungsbacka och Göteborg.

Att dagen hade lämnat en fullödig behållning var allas åsikt och så billigt sen — 20 mils färd med buss genom fagra nejder plus 2 mil till fots för endast kr. 2: 50

Sw.

och Slalom voro väl utsedda ur åskådarsynpunkt, men lämnade däremot ur tävlingsdito en del att önska. Abfarthsträckan blev till följd av det glashårda föret inget prov på vederbörandes tekniska skicklighet. För många s. k. Schussar, där turen och den råa styrkan fingo spela alltför stor roll, förstörde intrycket för oss svenskar, och vår mening delades till fullo av flera andra nationers tävlande. Slalombanan var ganska typisk engelsk och för damerna bestämt för lätt. Någon fart gick ej att åstadkomma, och de många s. k. stämkorridorerna gjorde, att det ej blev någon flykt över Slalomtävlingen. Men för engelsmännen med deras ryckiga

Hannes Schneider — Arlbergsskolans berömda grundare.

åkstil låg banan väl till. (Mellan en engelsk och en österrikisk slalom råder stor skillnad. Man skulle kunna säga, kort uttryckt, att en engelsk slalom är "Skispielen", en österrikisk "Skifahren").

Starten för Abfarthsträckan ägde rum på 2.700 m. Banan var ung, 5 km. och höjdskillnaden 910 m. Fem kontrollportar måste passeras. Slalombanan mätte c:a 400 m. i längd och var skillnaden i höjd mellan start och mål c:a 150 m.

Det var givetvis ytterst intressant, att studera de olika "kanonernas" åkstilar, och för oss svenskar fanns mycket nyttigt att lära. Schweizare och engelsmän imponerade förstås, men frågan är, om ej tyskarna gjorde det starkaste intrycket. De ha som övertränare österrikaren Seelos, F.I.S.-segrare 1933, och det märktes, att de tyska herrarna och damerna stått under ett gott kommando. Den österrikiska åkstilen är ögonfångande och har något flytande över sig, som man ej ser i den schweizisk-engelska stilen. (Österrikaren Seelos åkte slalombanan utom tävling på dagens snabbaste tid!) Man torde spå rätt, då man tippar stora tyska framgångar vid olympiaden 1936.

Ett par rader om utrustningen. Så gott som alla åkte på norska skidor

Gynna fidningens annonsörer!

220—228 cm. långa, 93 mm. breda vid brättet och stål- eller mässingskantade. Den vanligaste bindningen var Kandaharbindningen, som visserligen sitter utmärkt, men torde vara väl hård. Stavar, som här endast tjäna till att öka balanssäkerheten, voro korta (125—130 cm.) och mycket lätta. Vi svenskar åkte på Sandströms skidor med stälkanter och österrikiska bindningar med Bildsteinstramare. Vår utrustning stod sig utmärkt.

Såväl Abfarthen som slalomtävlingen kvarlämnade massor av intryck, till vilka jag senare skall återkomma.

Längdlöpningen 18 km. blev en sorglig historia. Av ett 40-tal anmälda startade endast 6 i seniorklassen: en schweizare, 4 japaner och en svensk. Segern gick till Schweiz och före svensken Hedberg, som belade tredje plats, kom också en japan. Nippons söner åkte alldeles briljant, och jag beklagar, att ej svenskarna fingo se dessa sympatiska pojkar i Sollefteå. Japanerna åkte på skidor av körsbärsträ med Bergendahls bindning. Att längdlöpningen där nere ej intresserade varken de tävlande eller åskådare förstår man fuller väl, då terrängen här ej inbjuder till annat än ren utförsåkning (uppfart med bergbanan). Detta är ju så oändligt mycket bekvämare och Abfarthen tusen gånger mer rafflande än att ligga och "blååka" i ett langlaufspår.

Vi ha vänt F.I.S. och S:t Moritz-solen ryggen och äro åter i S:t Anton för att träna stil. Jag har övertalats att stanna för att starta i Kandahartävlingen, som går här den 17—18 mars. Kandahartävlingen är en ärligen återkommande kraftmätning mellan den engelska och den österrikiska skolan, och hålles omväxlande i S:t Anton och Mürren (engelsmännen hemvist i Schweiz). Till Kandahar ha redan alla de främsta åkare från de alpina länderna anmält sig, och konkurrensen blir hårdare än vid själva F.I.S., där Österrike ej ställde upp. Tävlingssträckan är 4.8 km. med 900 m. höjdskillnad. Abfarthen går på lördag och slalom på söndag. Till Sla-

lom äger endast de 40 bästa i Abfarth rätt att deltaga, vilket anses som en mycket stor ära. Man kan ju alltid hoppas.

S:t Anton a/A i mars.

Sigge Bergman.

Svenska gångförbundets bildande.

Gångkommittén i Stockholm — redaktörerna E. Pallin och T. Tegnér samt kandidat Eric Lindé — ha beslutat, att sammanträda för bildande av det planerade Svenska gångförbundet skall hållas söndagen den 18 mars kl. 10 f. m. på Strömsborg.

Föreningar, som önska ansluta sig till förbundet, inbjudas att låta sig representeras av ett eller två ombud.

Svenska fjällklubben

sammanträdde för någon tid sedan på Skansens nyloft. Härvid höll professor H. N. Pallin föredrag över ämnet: "Från Norra ishavet till Kattegatt på skidor längs den skandinaviska fjällkedjan".

Vid mötet visades film från skidtävlingar i Schweiz, från flygfärder över Jämtlandsfjällen m. m. Vidare förekom demonstration av praktiska utrustningsartiklar för längre fjällfärder.